

A LELKI VAKSÁG

ifj. Bartha Sándor

Kereslek Istenem,
Teremtőm, Fenntartóm,
Kegyelmes Egyetlenem.
Kereslek és megtalálni vágylak,
a bűnhomályban, a tétkozló vágyban,
erőtlenségemben,
sömörgözeéseimben,
bűneimben...
Fertőrontotta valómban
mégis égni vágyok.
Átoksulytottá céltalanságomban
meg akarok érkezni valahová,
ahol Te vársz rám.
Kéjhajszoló futásomban
mindig megérkezek,
de továbbállok,
mert rá kell jönnöm,
hogy elérhetetlen a délibáb,
amit észveszejtve üldözök.
És megyek-megyek.
Völgyek, hegyek,
sivatagok, tengerek.
És én még mindig megyek,
mert azt hiszem, hogy messze vagy.
Mert úgy érzem,
hogy sokat kell utaznom,
hogy Hozzád érjek
és a távolság segít majd arra,
hogy megtérjek.
Pedig Te itt vagy...
Itt, nagyon-nagyon közel...
A gondolataimban,
a titkaimban, a kis szobamban,
és ott a Bibliámban is.
Ha jobban megnézném,
felfedezhetnék az életemben,
a hétköznapiakban, az ünnepeimben.
Örömben, búban, mindenütt,
hisz Te vagy mindenben minden.
Valóban ott vagy...
Valóban itt vagy...
Ó, Istenem!
Kérlek, nyisd meg a szemem!

Forrás: www.keresztenydalok.hu